

Se upp för miljonerna

av Ulf Nilsson

1. Den handlar om pojken Max och en man som heter J P Granblad.
2. De skulle sälja marsvinen.
3. Marsvinet fick maskrosblad att äta.
4. De förvarades i en liten skokartong.
5. Han smög på J P för att se vad han hade för hemligheter.
6. Han letade efter en gammal tidning.
7. Det stod ”marsvin skänkes” i annonsen, men de skulle ju sälja marsvin.
8. Han skulle ringa från telefonkiosken.
9. De hade tjänat 500 kronor.
10. De köpte varsin glass.
11. J P sa att det alltid går långsamt i början när man ska göra affärer, men att det sedan tar fart.
12. ---

För alltid Milena

av Per Nilsson

1. Milena vände sig bort och låtsades inte se David.
2. Han kände sig nog ledsen och övergiven.
3. Han tyckte Fredrik retade honom när han sa att det fanns andra brudar.
4. Han blev förvånad för han brukade inte slåss.
5. Fredrik började blöda näsblod efter slaget.
6. Han tyckte inte att det var synd om Fredrik. Han tyckte att Fredrik fick skylla sig själv.
7. Han tänkte att han inte menade sitt ”förlåt” och att han inte ångrade sig.
8. Tjejerna i klassen stod omkring Milena hela tiden och hindrade honom från att gå fram.
9. Han stängde in sig på sitt rum och tänkte på Milena.
10. De brukade prata om hunden Busan, Milenas lillasyster Sanja eller om läxorna.

Tsatsiki och Retzina

av Moni Nilsson-Brännström

1. Han lekte med Stoffe och Robin.
2. Han sa inget för han ville inte verka feg.
3. Pojkarna tog saker från affären utan att betala.
4. Tommy var Tsatsikis vän och Tsatsiki ville absolut inte att Stoffe och Robin skulle snatta där.
5. Han skulle betala för sakerna de hade snattat.
6. Han kände sig väldigt skamsen.
7. ---
8. Han sa att han inte hade tagit något själv utan bara följt med när Robin och Stoffe snattade.
9. Han tänkte att om Per Hammar inte gått hem med Victor, så hade han själv inte behövt leka med Robin och Stoffe och då hade inte det här hänt.
10. ---

Drakskeppet

av Maj Bylock

1. Vikingarna hade gult eller grått stripigt hår, blå ögon och ljust, tovtigt skägg. De var klädda i gråa långbyxor som var hopknutna under knäna, smutsiga skjortor och blåa eller röda mantlar.
2. De hade hjälmar för att skydda sig mot stenar eller pilar som folk sköt från stranden.
3. Vikingarna hade bundit fast henne med ett rep.
4. Båten såg ut som en drake med ett drakhuvud av trä i fören. En röd tunga stack ut ur gapet. Aktern var snidad som en drakstjärt. Mitt i skeppet fanns en mast och två bommar som bar upp det röda och gula seglet.

Vikingarna hade röda och gula sköldar.

5. Han hade ingen näsa.
6. Svärdet blänkte som guld och hade en stor, röd ädelsten vid fästet.
7. De förde med sig vin, öl, bröd och tyg.
8. Från Sverige förde de med sig till exempel pälsar, skinn och honung.
9. Hon blev såld som träl till en storbonde.
10. Trälar var arbetare hos en storbonde. De levde i fångenskap och kunde köpas och säljas av bonden.
11. De levde mycket fattigt. De bodde i kojor med jordgolv, fick lite mat och hade smutsiga och slitna kläder. De arbetade hårt från tidig morgon till sent på kvällen.

Den fantastiska räven

av Roald Dahl

1. Han tänkte gräva sig in i ett hönshus.
2. Han var rädd att de skulle bli besvikna om hans idé misslyckades.
3. De grävde långsamt för att de var trötta och hungriga.
4. Han vrålade: *"Jag klarade det! Jag klarade det på första försöket! Jag klarade det! Jag klarade det!"*
5. De hade kommit till Bönnes Hönshus Nummer 1.
6. Han snärtade till hönorna med käken.
7. "Jag drömmer", sa Fru Räv när hon såg hönorna.
8. De hittade cider.
9. "Ah-h-h-h-h! *Vikken* cider", sa den minsta räven.
10. "Rena miraklet! Den är sagolik! Den är underbar." sa herr Räv.
11. "Det är som flytande guld. Det är som att dricka solstrålar och regnbågar." sa grävlingen.

Gummi – Tarzan

av Ole Lund Kirkegaard

1. De blev snopna för de trodde inte att Ivan kunde spotta så långt.
2. Den hette ”Oehen-shlägers samlade kokböcker”.
3. Läraren blev förvånad för han visste inte att Ivan kunde läsa.
4. Exempel på elaka saker man sa till Ivan:
Vad kan väl en sån superkille ha för sig? Tror du att vi behöver glasögon lilla pysen?
Gummi-Tarzan vill visa upp sin fågellort idag. Han har visst blivit knäpp i skallen.
Knäpp, knäpp. Fram med fågellorten nu bara, pysen lilla. Annars sprutar vi vatten i
brallorna på dig. Usch, usch och tusen gånger usch. Det är ju Gummi-Tarzan. Ut med
honom.
5. ---
6. Han sprutade vatten i byxorna på de värsta busarna, resten låste han in på skolans
toaletter.
7. Hurra för Ivan Olsen, ropade publiken.
8. ---
9. ---
10. ---
11. ---

Snögrottan

av Laura Trenter

1. Han försöker röra ena armen och vicka på kroppen.
2. Hans ben och armar domnar bort och det svartnar för ögonen.
3. De ser först Andreas vante i snöhögen och upptäcker sedan hans hand i vanten.
4. De börjar gräva men orkar inte och springer då efter hjälp.
5. Magnus lagar mat. Han har köttfärssmet på händerna.
6. Elin har svårt för att prata.
7. Hon har sprungit fort och är uppskrämd.
8. Han tar på sig stövlarna och springer till snöhögen.
9. Han kan skada Andreas om han gräver med en spade.
10. Han befinner sig på golvet i hallen hemma hos Magnus.
11. Han försöker förstå var han är och vad som har hänt. Han tänker på Andreas.
12. Poliserna vill veta om det var fler personer i snögrottan.

Ronja Rövardotter

av Astrid Lindgren

1. Hon kände sig glad och upprymd.
2. Han låg och vilade på en stenhäll.
3. De såg vildhästar, rävingar, ekorrar, harar och en huggorm i skogen. De hörde koltrast och gök.
4. De smög sig på dem bakifrån och kastade sina snaror kring dem.
5. De fick heta Rackarn och Vildtoringen.
6. Namnen passade bra för hästarna var busiga och vilda.
7. De var inte vana vid att någon red på dem. De var vilda och ville vara fria.
8. De kände sig trötta och blåslagna men också glada och nöjda efter ridturen.
9. Djuren tystnade och kröp in i sina bon. Rävingarna kröp in i sina lyor, ekorrarna och harungarna i sina bon och huggormshonan kröp in under en sten. Koltrasten, göken och uven hördes inte mer.
10. Rumpnissar, skumtroll, grådvärgar och vildvittror vaknade till liv när det blev mörkt.

Mod Matilda Markström

av Annika Holm

1. Arne, Agust och Axel var det som var dumma mot flickorna.
2. De var leriga och snoriga. De hade också fått sina ryggsäckar nerklottrade.
3. De kände sig nog ledsna, arga, obekväma i sina blöta kläder, rädda för vad föräldrarna skulle säga ...
4. Hon hade kommit på en bra idé om hur de skulle göra med killarna.
5. Matilda, Maggis, Monica, Millan och My var med på mötet.
6. Flickorna skulle hjälpa varandra och ge igen när killarna bråkade med dem.
7. Maggis blev ordförande.
8. Millan blev sekreterare.
9. De skulle sluta vara rädda för killarna och istället leka tillsammans med dem.
10. De lekte en lek som de kallade "svenska posten".
11. De ville leka "påven bannlyser".
12. ---

En plats i laget

av Catharina Günther-Rådström

1. I början tyckte han att det gick bättre och bättre att spela. Han höll sin position i kedjan, gjorde bra passningar och blev allt bättre på att åka skridskor.
2. Det gick sämre för Erik på ishockeyplanen efter samtalet med tränaren.
3. Han blev kanske besviken och osäker på sig själv.
4. Han tyckte det var ett jobbigt samtal och ville inte lyssna på pojkarna, därför sa han att han hade bråttom.
5. Det betyder att man kan göra någon lika illa med ord som med fysiskt våld.
6. Han hade lärt sig att vuxna inte alltid har rätt, att alla inte kan bli ishockeyproffs, att det viktigaste inte är att vara bäst på planen utan hur man är som människa ...
7. Han hade lärt sig att han dög som han var och han ville kämpa emot sånt som var fel ...
8. ---
9. ---
10. ---

Spring! Fanny, spring!

av J R Gardiner

1. Han gav morfar gröt och lade ved i spisen.
2. Han tyckte om att vandra, fiska och tälta vid någon sjö.
3. Hela Storgatan var packad med folk. I husen hängde människor ut genom fönstren för att titta på tävlingen. Det stod också åskådare på hustaken.
4. Willy kände igen fröken Williams, herr Foster från banken, Hank från posten, doktor Smith, borgmästare Smiley, Dusty och skattmasen Clifford Snyder.
5. Medtävlarna var välkända bergsbor med fina hundspann och goda tävlingsresultat. Indianen Tigande Räven var också med.
6. Man trodde att Tigande Räven skulle vinna.
7. Willy trodde att han och Fanny skulle vinna.
8. Risken var stor att isen skulle brista.
9. ”Spring, Fanny! Spring!”, ropade Willy.
10. Willy och indianen låg sida vid sida när de kom in på Storgatan. Plötsligt stupade Fanny och dog. Tigande Räven stannade då och stoppade även de andra tävlande. Därpå lät han Willy bära Fanny över mållinjen.

Dårfinkar och Dönickar

av Ulf Stark

1. Hon var på dåligt humör för hon ville inte börja i en ny skola. Hon var också arg för att hennes mamma ville följa med henne till skolan i sina konstiga kläder.
2. Hon var rädd för att göra bort sig inför sin nya klass.
3. Hon tyckte att Isak såg stroppig och överlägsen ut.
4. Hon beskrev honom som ganska storvuxen med ljust, rufsigt hår, ljusblå ögon och fullt med fräcknar i ansiktet.
5. Simone kom för sent så alla stirrade på henne när hon kom in i klassrummet. Lärarinnan trodde att hon var en pojke, som hette Simon.
6. Simone hade kortklippt hår utan band eller hårklämmor och kläder som både killar och tjejer brukar ha.
7. Hon pratade skrovligt. När hon gick ut från skolan tog hon en jeansjacka med nitar istället för sin egen rosa jacka.
8. ---
9. ---
10. Morfar spelade cello och mamman tecknade. Yngve stod modell på en pall, klädd i bröllopsklänning.
11. Hon var fortfarande arg och retfull.
12. Hon drog i släpet på klänningen, som Yngve hade på sig, så att han snurrade runt på pallen och ramlade ner med ett brak.

Vän eller förrädare

av Mecka Lind

1. De kunde bli tagna av nazisterna eftersom Annas pappa var med i motståndsrörelsen.
2. Hon tog med sig en extra tröja, några handdukar, toaletsaker och sin lyckosten.
3. Hon måste kunna röra sig snabbt under flykten och fick inte väcka uppmärksamhet.
4. Någon i byn hade skvallrat för Gestapo.
5. De fick nya namn och ändrade utseenden. De låtsades att de var andra människor så att nazisterna inte skulle känna igen dem och gripa dem.
6. Anna blev rädd när ...
 - hon hörde tyskarnas skrik och stöveltramp på tåget,
 - en soldat bad att få se deras legitimationshandlingar,
 - tyskar patrullerade fram och tillbaka på bangården i Köpenhamn,
 - män i tyska uniformer hämtade dem,
 - de fick gömma sig på bilgolvet med pappkartonger över sig,
 - de smög i mörkret ner till stranden,
 - båten blev stoppad av nazisterna
7. Anna visade inte hur rädd hon var när tyskarna kom, så de klarade flykten bra och blev inte avslöjade.
8. De smugglades över Öresund gömda nere i lastrummet på en fiskebåt.
9. Bebisen fick en spruta med sömnmedel.
10. De måste vara tysta för att tyskarna inte skulle upptäcka dem.
11. Modiga personer var ambulansmännen och andra motståndsmän, herr och fru Sörensen och fiskaren. Om tyskarna hade upptäckt dem hade de blivit gripna. Några körde Anna och hennes mamma mellan olika gömställen, andra gömde dem i sina hem och fiskaren förde dem till Sverige i sin båt. Också Anna och hennes mamma visade stort mod som klarade den farliga och jobbiga flykten.

Sejtes skatt

av Moni Nilsson-Brännström

1. Syskonen Herm och Oella är huvudpersoner.
2. De skulle befria barnen som var tillfångatagna i spinneriet.
3. De klättrade över muren. Herm hjälpte först Oella över, därefter kastade hon ett rep till honom så att han kunde klättra över.
4. De gav vakterna en trolldryck så att de förlorade medvetandet, väckte barnen och skar av repen som de var bundna med. Sedan tog de nyckeln till porten och ledde ut barnen.
5. De tände eld på spinneriet så att det brann ner.
6. Faros lät prygla vakterna offentligt och sände dem sedan till Hermelitaberget, där de fick arbeta som slavar.
7. De sa att det varit trolleri och högre makter som gjort att barnen kunnat befrias.
8. Hon gav dem en trolldryck för att söva vakterna, hon stickade vantar till dem, ordnade pass, kläder, utrustning och en karta. Hon räddade dem från att bli avslöjade av vakten vid stadporten.
9. De packade ner vantar, filter, kokkärl och skinnpåsar med läkande örter och salvor.
10. Joanna hade ritat en karta över vägen till Zaraiternas rike.
11. Joanna låtsades vara barnens gammelmor. Oella var utklädd till pojke och vakten sökte efter en pojke och en flicka.
12. Fasarer, vilda djur (vargar, björnar, vildkatter), djupa bergsskrevor, snö och en stor, mörk skog är exempel på faror som väntade barnen uppe i bergen.

Huggaren

av Anna-Lena Wästberg

1. Rackarskogen var farlig för att Blänkarna höll till där.
2. Det var Sudden, Japanen, Jutas, Leo och Igor – fem killar som var äldre och större än Kristoffer.
3. De ställde sig i en ring runt Kristoffer och hotade honom.
4. ---
5. Han blev lugn och slutade vara rädd.
6. De blev rädda och drog sig tillbaka.
7. ”Jag, Kristoffer, lovar och svär vid mitt blod att vara en Blänkare utan nåd och förskoning och är beredd att plikta med mitt liv, om jag förråder Blänkarnas hemligheter.”
8. De skulle bevaka sitt område och hindra andra från att komma dit.
9. Han kände sig viktig och betydelsefull.
10. Blänkarna var mer spännande, farligare och tuffare än Steffe.
11. ---
12. ---

Danny bäst i världen

av Roald Dahl

1. Han trodde att herr Rabbetts skulle upptäcka dem i skogen.
2. Han höll Danny i handen.
3. De lade sömnmedel i russin och kastade sedan ut dem i skogen. När fasanerna ätit upp russin somnade de och föll ner ur träden. Danny och hans pappa kunde då lätt samla ihop dem.
4. Det kunde höras att någon tjuvjagade.
5. De lyste med ficklamporna och rusade runt och samlade ihop fåglarna.
6. De fick tag i hundratjugo stycken fasaner.
7. En vän till pappan, Charlie Kinch, körde hem dem med sin taxibil.
8. Han sa att hans son, Danny, var bäst i hela världen
9. Han hällde socker i tanken för att förstöra motorn. Han ville hindra herr Rabbetts från att åka ut till skogen när Charlie var på tjuvjakt.
10. Fru Clipstone på prästgården skulle gömma fasanerna.
11. Han skulle dela ut fasanerna bland sina vänner i byn.
12. Att dra någon vid näsan betyder att man lurar någon. Hazell hade bjudit in sina rika vänner till stor fasanjakt nästa dag. Men då fanns det inga fasaner kvar att skjuta, så Dannys pappa lurade godsägaren på fångsten.

Mor är ingen häxa

av Olov Svedelid

1. Man hade satt ut extra bänkar i tingssalen för att det hade kommit så mycket folk.
2. Barnen skulle kunna se och höra vad som hände vid rättegången för att lära sig och ta varning.
3. De fick en lanspik mot bröstet och måste genast lämna salen.
4. Herr Gotius var ledare för den kungliga kommissionen.
5. Britta Håkansdotter var så trött att hon var nära att svimma. Hennes kläder var trasiga och håret var oredigt och rufsigt. Hon andades flämtande. Några tänder var nyss utslagna och andra var trasiga. Hon hade svårt att gå och var sned och krokig. Fingertopparna var söndermalda eftersom hon hade haft tumskruvar på dem.
6. Han tänkte på vad som väntade hans mor, när mästermannen fick tag i henne.
7. Han visste inte hur man skulle göra. Han blev så rädd att han kände sig alldeles kall inombords.
8. Han reste sig, gick fram mot församlingen, höjde händerna och cirklade med dem i luften. Han pekade på folk i salen, läste böner och sa: ”Jag ser en häxa ... jag ser henne klart.” Sedan pekade han ut en kvinna.
9. Man bestämde att Britta Håkansdotter skulle genomgå vattenprovet. Man kastade henne i sjön för att se om hon flöt eller sjönk. Om hon inte sjönk var hon var en häxa, trodde man.
10. ---

Farväl Stureby

av Ulf Stark

1. Han vågade inte gå hem eftersom hans föräldrar hade fått reda på att han förfalskat pappans namnteckning.
2. Han tänkte gå till Danmark.
3. Han kände sig eländig. Han frös, var trött och hungrig och hade svullna fötter.
4. En natt sov han i en trappuppgång, nästa natt sov han i en sandlåda.
5. Ulf skrev meddelanden i en telefonkiosk i Älvsjö, på väggen i ett trapphus i Södertälje, på en brygga i Nynäshamn och på polisstationen i Södertälje.
6. Han skrev dem kanske för att han hade dåligt samvete, ville lämna ett tecken efter sig, var besviken, hade hemlängtan, kände sig ensam ...
7. Han drömde om Danmark där kvinnorna hade mjuka tröjor, korta kjolar och vackra ben.
8. Drömmen slutade snopet. Han kom bara till Södertälje där polisen plockade upp honom och körde honom hem.
9. Föräldrarna blev glada. Han behövde inte gå till skolan nästa dag, fick sina älsklingsrätter och en serietidning. De behandlade honom som en prins. När han kom tillbaka till skolan såg kamraterna honom som en hjälte.
10. Ulfs pappa betalade den dyra taxiresan utan att klaga.
11. Kanske Ulf lärde sig att inte ljuga och förfalska namnteckningar, att berätta om tokigheter som hänt för sina föräldrar, att drömmar inte alltid går i uppfyllelse, att det inte är så enkelt att rymma hemifrån, att allt inte är som man tror ...
12. ---

Sadako och de tusen papperstranorna

av Eleanor Coerr

1. Hon berättade att hon skulle få vara med och tävla i stafettlöpningen på skolans idrottsdag.
2. Han höll ett långt tal till henne.
3. Hon var väldigt nervös.
4. Klasskamraterna skrek och hurrade för Sadako.
5. ---
6. Sadakos hemlighet var att hon kände sig yr när hon tränade.
7. Hon ville så gärna vara med i stafettlaget på högstadiet och hon ville inte hon oroa föräldrarna.
8. Sadako föll ihop på skolgården en dag.
9. Den kallades för ”atombombssjukan”.
10. Hon sa att Sadako skulle vika tusen papperstranor.
11. Han hängde upp tranorna i taket och lovade att hänga upp alla tranor hon gjorde.
12. Att vika papperstranor kunde kanske hjälpa Sadako att tänka på något annat när hon låg på sjukhuset. Hon hade också något fint att titta på, hon fick ett litet hopp om att bli frisk, tranorna skapade gemenskap i familjen ...

Slottet brinner

av Olov Svedelid

1. Slottet kallades *Tre Kronor* efter de tre guldkronor som fanns på det högsta tornet.
2. Hela vinden var övertänd och man inte kunde komma åt räddningsutrustningen som fanns där.
3. Branden spred sig snabbt eftersom slottet till stor del var byggt av trä.
4. Husen stod tätt och var byggda av trä. Elden kunde lätt sprida sig mellan husen. Det fanns heller inga bra redskap för släckningsarbetet.
5. Vi kan inte se hur slottet såg ut och hur människorna levde där. Många viktiga dokument och böcker, som kunde vara intressanta för forskare, förstördes i branden.
6. Kungen hette Karl och hans systrar Hedvig Sofia och Ulrika Eleonora.
7. Änkedrottningen hette Hedvig Eleonora.
8. Drottningen blev som förlamad och kunde inte röra sig.
9. De tilltalades med: ”Ers majestät” eller ”Ers kungliga höghet”.
10. Anders behandlades inte särskilt trevligt av de vuxna. Han fick jobba hårt, fick barska tillsägelser och olika order om vad han skulle göra så att han fick springa hit och dit.
11. Anders hade kämpat med elden och sprungit fram och tillbaka hela dagen.
12. Hon blev så glad att hon sprang emot honom, kramade om honom och gungade honom som han varit ett litet barn.

Eldens hemlighet

av Henning Mankell

1. Prästen ville varna de nyanlända för minor och sa därför till dem att bara gå på upptrampade stigar.
2. Människorna i byn arbetade med jordbruk.
3. Sofia och Maria lekte och hade roligt. Då glömde de bort att akta sig för minor så Sofia halkade och hamnade vid sidan av stigen.
4. Sofia kunde inte skrika för hon hade så ont.
5. Kvinnorna som var på åkrarna kom först till olycksplatsen.
6. Han slängde ifrån sig kaffekoppen och rusade mot olycksplatsen. Han skrek till människor han mötte att de skulle hämta sjuksköterskan.
7. Han blev förtvivlad och började gråta. Han föll ner på knä och slog ut med armarna.
8. Hon skrek när hon kom springande. När hon fick se att det var hennes flickor som skadats blev hon först alldeles tyst och sedan kom ett långt förtvivlat ylande ur henne.
9. Sjukhuset var mycket fattigt, men läkaren och sköterskorna var duktiga och vänliga.
10. Maria dog för att hon hade blödningar inne i kroppen och de var farligare än Sofias skador.
11. Hon blev alldeles förtvivlad och ville ha tillbaka sina ben.
12. Han satte sig på huk hos Sofia och talade med henne. Han lovade att hon skulle få två fina, konstgjorda ben så att hon kunde gå igen.

Klappjakten

av Aidan Chambers

1. Flickorna mobbade kanske för att de tyckte om att retas, för att de kände sig tuffa då, för att de ville ha saker av Lucy, för att de tyckte Lucy var mallig eller för att de inte mådde så bra själva och ville hävda sig ...
2. Mobbarnas ledare var Sally-Ann.
3. De försökte först ta Lucys väska sedan knuffade de henne framför sig till cykelskjulet där de höll fast henne, retade henne och stampade på hennes skor.
4. Hon höll fast sin väska och skrek att de skulle släppa henne.
5. Mobbarna var spydiga mot Lucy och sa att hon hade ruttna kompisar, skrytiga skor, att hon var snål och att hennes pappa inte hade något riktigt jobb. De tilltalade henne med ”läskiga Lucy” eller ”lilla fröken mallpotta”.
6. Lucy hade länge önskat sig skorna och hennes pappa hade åkt långt för att köpa dem åt henne.
7. De låtsades att de lekte med Lucy så att läraren inte skulle förstå vad de höll på med.
8. Läraren kunde ha lyssnat mer på vad Angus berättade och frågat vad han menade.
9. Han kunde ha talat om för fröken exakt vad som hände, gått till någon annan vuxen, bett de andra kamraterna om hjälp, varit mer bestämd mot mobbarna ...
10. De gjorde ingenting för att hjälpa Lucy.
11. De kunde ha gått tillsammans och sagt ifrån till mobbarna, sagt till någon vuxen vad som hände ...
12. ---

En ö i havet

av Annika Thor

1. Deras *riktiga* namn var Eleonore Steiner och Stephanie Steiner.
2. De blev uppropade, fick räcka upp handen och gå fram till en dam, som kontrollerade att det var rätt barn genom att titta på namnlappen de hade om halsen. Därpå kom det fram någon vuxen och hämtade barnet.
3. De var hungriga, trötta och kände sig ensamma.
4. Hon beskrev den som en semesterort vid havet med långa stränder, mjuk sand och palmer som växte utmed strandpromenaden. Människorna där solade under färgglada parasoller, barnen lekte och byggde sandlott och glassförsäljare gick omkring med glasslådor på magen.
5. De kom till en fiskehamn där det luktade illa. Vid kajen stod röda och gråa sjöbodar och träställningar med fisknät. Det var kallt och bergigt. Husen i byn stod tätt tillsammans på klipporna. Runt dem fanns små trädgårdar med låga buskar och träd.
6. Steffi var äldst. Hon tog hand om Nelli, tröstade och muntrade upp henne.
7. Nellie kom till en glad och vänlig familj som hade två barn.
8. Hon tyckte att tant Märta verkade ganska sträng.
9. Hon lade båda handflatorna mot varandra, lutade kinden mot händerna och slöt ögonen.
10. Steffi menade att de inte kunde prata med varandra eftersom de talade olika språk och måste visa med händer och miner vad de ville.
11. Hon skrev mest tråkiga saker. Hon skrev att syskonen inte fick bo tillsammans, att tant Märta var sträng, att det inte fanns någon att prata med eftersom hon inte förstod språket, att det bara fanns hav och sten där och att hon inte kunde leva i Sverige utan ville åka hem.
12. Hon skrev ett nytt brev eftersom hon inte ville göra föräldrarna ledsna och oroliga. I det skrev hon att allt var bra.

Frida med hjärtat i handen

av Torun Lian

1. Hon vågade inte prata så mycket och inte heller säga vad hon egentligen ville.
2. Hon ville att han skulle dyka från tiometerssvikten.
3. Hon blev orolig och ångrade vad hon sagt. Han behövde inte dyka för att få kyssa henne, tänkte hon.
4. Martin skulle gå på festen och Frida var rädd för att Camilla skulle göra sig till för honom.
5. Hon var tvungen att säga att det var hon som hade tjuvrökt i skolan, fast det var Camilla.
6. Festen blev hemsk för Frida eftersom Martin var tillsammans med Camilla hela tiden.
7. Hon dansade med Kristian och kysste honom länge på dansgolvet. Därefter sprang hon därifrån.
8. ---
9. Hon gick nog till Frognerbadet för att hon tyckte det var skönt att sitta där när hon var ledsen. Det var ju där hon hade varit med Martin och haft så trevligt.
10. Hon väntade på honom på skoltrappan och frågade om han ville skolka tillsammans med henne.
11. Han blev glad och förstod att Frida inte var arg på honom längre när hon till och med ville skolka för hans skull.

Kensukes rike

av Michael Morpurgo

1. Michael trodde först att han såg en orangutang.
2. Kensuke var kortvuxen och verkade väldigt gammal. Han var mager och brunbränd. Det lilla hår han hade på huvudet och hakan var långt, vitt och sprött som änglahår. Han var klädd i trasiga byxor som var hopdragna i midjan. Från bältet dinglede en stor kniv. Han var så upprörd att hela hans kropp darrade av ilska. Han sprang emot Michael och viftade med en käpp medan han pratade på ett främmande språk. Trots att han var gammal och mager rörde han sig snabbt och vigt.
3. Han ropade ”Dameda!”. Det betyder ”förbjudet”.
4. Han talade japanska.
5. Han tänkte att han var som ett föräldralöst barn, övergivet och alldeles ensamt i världen. Han var rädd och arg och tänkte på den ilskne gamle mannen och funderade över hur han skulle klara sig på ön och komma därifrån.
6. Svåra saker för Michael var nog ensamheten, hemlängtan, hungern och törsten, moskiterna, rädslan, hettan, de farliga djuren ...
7. Han såg en djonk.
8. Han blev så arg att han struntade i Kensukes regler. Han skrek ilsket till Kensuke, gick in på hans område och hoppade i havet fast Kensuke hade förbjudit honom.
9. Det luktade likadant som hemma. Han kände doften av ättika. Hemma brukade hans pappa hälla ättika över sin ”fish and chips”.
10. Kensuke tog väl hand om Michael. Han gav honom mat, räddade honom ur havet och skötte om honom när han var sjuk.